

skal være her for at være oplysende, for at være orienterende.

Når det drejer sig om TV 2, som jo er et flag-skib, som regeringen vil have solgt: Jeg glæder mig over hver eneste dag, der går, hvor det ikke lykkedes. Det kan ligefrem være sådan, at det efter et valg ikke er nødvendigt at rulle det tilbage, for det kan være, at det ikke lykkes at sælge TV 2 inden et folketingsvalg, og efter et folketingsvalg, hvor der er et andet flertal, bliver det ikke solgt.

Skulle det være blevet solgt, er det selvfølgelig lidt afhængigt af, hvordan konditionerne er, men så må vi have det tilbage igen. Vi vil ikke have et TV 2 på private hænder med de risici, som alt i øjeblikket tyder på at der vil være i den forbindelse. Derfor glæder jeg mig hver eneste dag over, at det ikke er solgt, og jeg takker i den forbindelse EU for at bidrage til, at man ikke kan sælge det over hals og hoved.

Så vil jeg godt fremhæve, at på det lokale radio- og tv-område er risikoen ved den metode med, at man lader markedet og det kommercielle bestemme, at noget af mangfoldigheden forsvinder.

Kl. 11.50

Dagbladsområdet – det må jeg hellere lige for en sikkerheds skyld nævne – er virkelig et sted, hvor det er meget problematisk, når det gælder fremtiden. Der er jo særordninger i dag via Dagspressens Finansieringsinstitut, og der har også været særordninger for de dagblade, der ikke er meget annoncerende; for at sige det ligeså: Information og Kristeligt Dagblad.

Jeg er meget ked af, at det gik så skidt for Dagen, ikke for avisen som sådan, men for projektet med at lave en ny avis. Vi lægger meget vægt på, at der er penge i det, som vi foretager os, for at sikre, at der kan komme nye dagblade, for det er en del af mangfoldigheden. Derfor er vores bud: Ja, det koster penge.

Nu får dagbladene via momsstøtten i forvejen ganske mange penge, men man kunne se på at lave lidt om på det. Det kunne jo godt være, at der var nogle, der havde mere brug for pengene, i stedet for at det er dem, der har den bedste økonomi, som får de fleste penge.

Naser Khader (RV):

Ser man på regeringsgrundlaget fra 2001, »Vækst, velfærd og fornyelse«, så fremgår det, at regeringen har følgende målsætninger på medieområdet:

For det første: Man vil tilrettelægge en mediepolitik, der bygger på informationsfrihed og ytringsfrihed, på mangfoldighed og alsidighed.

For det andet: Man vil tilgodese befolkningens medieønsker og mediebehov ved at give dem reelle valgmuligheder.

For det tredje: Man vil sikre en ligeværdig konkurrence på nyheds-, informations- og debatområdet, i erkendelse af at netop denne type udsendelser har afgørende betydning for demokratiet:

På dette overordnede niveau er det målsætninger, som Det Radikale Venstre støtter, men vi er uenige med regeringen i, hvordan man fremmer disse målsætninger, og det vækker skuffelse og forundring, når målsætningerne direkte modarbejdes af regeringens konkrete beslutninger. Lad mig fokusere på tre eksempler: privatisering af TV 2 og Sky Radios overtagelse af en femte radiokanal; jordbaseret digitalt tv samt public service og kulturkampen.

Vores holdning til TV 2 er klar. Det Radikale Venstre er et liberalt parti, og derfor er vi heller ikke principielt imod en privatisering af TV 2. Offentlig indblanding er kun nødvendig, hvor private initiativer ikke er tilstrækkelige. Men disse betingelser er ikke til stede for TV 2, og derfor er vi imod en privatisering på de nuværende betingelser.

TV 2 er ifølge Politiken fra den 2. februar 2004 i dag danskernes foretrukne tv-station, og danskerne ser gennemsnitligt 3 timers tv om dagen. Disse valg skal vi tage alvorligt, og den succes, TV 2 har været, kan vi ikke sætte over styr, bare fordi man gerne vil lave bastante mediepolitiske markeringer.

Erfaringer med den femte landsdækkende radiokanal, Sky Radio, bør give stof til eftertanke. Den har vist, hvor svært det er at få private kommercielle aktører til at tage public serviceforpligtelserne alvorligt. Det bliver ikke bedre af, at man ikke har magtet at udarbejde tilstrækkelig specifikke betingelser, give klare, troværdige sanktionsmekanismer samt indrette konsekvente kontrolmekanismer.

Endnu en gang viste regeringens målsætninger sig at være tomme floskler. Man vil bryde Danmarks Radios nyhedsmonopol, have konkurrence på nyhedsområdet og give lytterne reelle valgmuligheder, men hvad har vi fået? Lad mig i den sammenhæng indskyde min store beklagelse over, at Radioavisen er blevet kortere, nemlig fra 10 til 7 minutter.